

FIDESCO

Cambodja

Sihanoukville

កំពង់ចាម

Geloof in samenwerking

Maart 2024

De Don Boscoschool

Hallo lieve allemaal!!

Wat gaat de tijd toch snel! Ik ben nu al bijna zes maanden op missie. Nu ik al een half jaar in Cambodja ben, merk ik dat mij echt thuis begin te voelen. Mijn missie, mijn plek waar ik leef en de mensen om mij heen, hebben een fijne balans in mijn leven. Dat maakt mijn missie ontzettend mooi! Ik sta elke dag op met het gevoel dat God de perfecte missie voor mij heeft en dat ik er met grote dankbaarheid in mag leven.

Sihanoukville

Nu ik al wat langer in Sihanoukville ben, kan ik wat meer vertellen over de school en de stad. Naast dat wij prachtige stranden hebben en dichtbij mooie eilanden wonen, wordt Sihanoukville ook wel de stad van de Chinezen genoemd. Tussen 2019 en 2020 hebben veel Chinezen geïnvesteerd in de stad. Helaas zijn tijdens COVID-19 veel Chinezen terug gegaan naar China en hebben zij veel bouwprojecten achtergelaten. Dit zorgde ervoor dat de stad veel onafgebouwde gebouwen heeft (het ziet er een beetje uit als een zombie stad).

Sihanoukville is een erg mooie plek. We hebben een hotelschool, een secretaresse opleiding, een technische opleiding, een mechanische opleiding en een opleiding tot electromonteur. De Don Bosco gemeenschap bestaat hier uit twee priesters, Vader Danielle en Vader Eugene, en twee broeders, Broeder Roberto en broeder Martin. Vader Daniël is verantwoordelijk voor de studenten in het internaat. Vader Eugene is de overste van de school en van de gemeenschap in Sihanoukville. Broeder Martin is verantwoordelijk voor de financiën en broeder Roberto (die zelf al 32 jaar in Cambodja leeft) is verantwoordelijk voor het weeshuis en de technische opleiding.

Engelse les

In het begin was onze taak hier al erg duidelijk: Engelse les geven. Dus dat deden we dan ook. Alix (mijn missie partner) en ik hebben helemaal geen ervaring in lesgeven maar we waren toch enthousiast om te beginnen. Helaas heeft de school geen materiaal en geen Engels lesplan dat wij de studenten konden aanleren. Alles moest dus vanuit ons zelf komen. Daarom besteden wij de meeste werkdagen aan het voorbereiden van lessen en les geven. Alix geeft les aan de tweedejaars jaars studenten die de opleiding secretaresse en hotel volgen. Ikzelf geef les aan de eerstejaars studenten die de opleiding secretaresse en hotel doen. Daarnaast geef ik Engelse les aan de tweedejaars studenten van de opleiding tot electromonteur.

Gemeenschap Sihanoukville

Engelse les geven

Samen met Alix

Dat laatste is zeker een uitdaging omdat dit 30 jongens zijn van rond de 20 jaar oud. Ik moest zeker in het begin mijn draai vinden om op een enthousiaste, uitdagende en leuke manier Engelse les te geven aan deze studenten. Het duurde even voordat ik mocht beseffen dat ook mijn lesgeven mijn missie is en om mijn studenten te leren kennen en vriendschappen met hen te beginnen. Ik zou oneindig kunnen spreken over hoe leuk mijn studenten zijn en hoe mooi Cambodjaanse mensen kunnen lachen, maar dan zou dat het enige onderwerp zijn in deze nieuwsbrief, hihi.

Wijze les. . . .

“Er waren eens twee broers, beiden ontvingen wekelijks 2000 Riel. Een van de broers gaf het direct uit aan snoep en speelgoed. De andere broer pakte 1000 Riel en zette het weg op de bank en met de overige 1000 Riel kocht hij iets leuks. Toen beide broers ouder werden, hadden ze allebei een goed huis. Na een aardbeving raakten beide huizen beschadigd. De eerste broer verkeerde in grote droefheid en stress en wist niet wat te doen. De andere broer had geld om zijn huis meteen weer op te bouwen en na een tijdje was alles weer goed.”

Soms zien wij pas op latere leeftijd de positieve gevolgen van kleine daden. Soms moet je kleine dingen doen die misschien niet altijd zo leuk zijn om uiteindelijk iets moois te bereiken. Leren is bijvoorbeeld niet per se leuk... maar wel belangrijk omdat je op de lange termijn de positieve gevolgen zult zien.

We hebben veel oud-leerlingen gesproken die aangaven dat ze veel gehad hebben aan hun tijd op de Don Boscoschool.

Missie

Naast dat wij Engelse les geven, werk ik ook tijdelijk in het hotel. Soms als er grote groepen mensen komen, helpen wij met serveren in het restaurant of staan wij achter de balie. Ook helpen wij vaak mee in de kinderopvang en het weeshuis. We spelen spelletjes met de kinderen en soms geven wij hen wat Engelse les. In het weeshuis zijn wij nu ook bezig met het beschilderen van de muren. Wij maken allemaal leuke plaatjes en luisteren naar wat de kinderen graag op de muur willen hebben.

Ook bezoeken we ongeveer twee keer in de maand de gevangenis in Sihanoukville. We helpen mee met Engelse les geven aan de gevangenen. De condities in de gevangenis zijn erg armoedig. Vijftig gevangenen slapen, eten en leven in één ruimte samen. Iedere kamer met gevangenen krijgt één uur om naar buiten te gaan om wat werk te doen binnen de gevangenis. Hoe beter je je gedraagt, hoe beter werk je krijgt. Toen wij voor de eerste keer naar de gevangenis gingen, keken wij erg op van de beveiliging. Bij de poort waren er bewakers maar ook gevangenen die de bewoners hielpen. Er waren bijna geen camera's of hekken. Ook dachten wij dat (omdat we voor de eerste keer de gevangenis zouden bezoeken) wij gecontroleerd zouden worden op wapens of spullen die wij niet mee mochten meenemen, maar dat was van verre van dat. Wij kregen een kaartje met “bezoeker” en mochten zo doorlopen. De gevangenen lieten ons netjes zien waar wij heen moesten gaan. Omdat ik gelukkig nu een klein beetje basis Khmer spreek, kon ik met sommige gevangenen kleine praatjes houden. Het was zeker interessant om dit van binnen te mogen zien.

Een dag in mijn missie

Nu ik hier al wat langer ben, heb ik in mijn dagen een mooi leefritme gevonden. Mijn dag begint om 6:00 uur want om 6:20 uur hebben wij een Heilige mis en het ochtendgebed. Na het ochtendgebed ontbijten wij samen met de gemeenschap. Stipt om 8:00 uur begint de schooldag. De leerlingen beginnen de schooldag met het zingen van het volkslied en daarna volgt een algemeen gebed. De leerlingen krijgen in de ochtend altijd een “wijze les” mee. Eén van de leraren of leraressen vertelt kort iets aan de leerlingen om daarmee de dag te beginnen. Daarna beginnen de lessen. Alix en ik hebben ons eigen bureau waar wij al onze Engelse lessen aan voorbereiden. Omdat er geen schema is en wij de lesstof zelf moeten zoeken neemt dat nogal wat tijd in beslag. Daarom zijn wij daar in de ochtend het meeste mee bezig.

Van 11:30 uur tot 12:30 uur hebben de leerlingen lunchpauze. Vaak sporten zij dan en maken zij extra huiswerk.

In de middag maak ik vaak nog wat lessen af en ga ik naar het weeshuis om daar mee te helpen met de kinderen. Wel nemen wij natuurlijk een uurtje om zelf even uit te rusten.

Om 17:00 uur eindigt de schooldag. De studenten zingen dan het tweede deel van het volkslied en daarna gaan de leerlingen naar huis. Alle leerlingen, die op de school verblijven, hebben na school altijd even de tijd om zich om te kleden. Het varieert met de dag, maar op maandag, woensdag en vrijdag doen zij wat onderhoud in de school. Op dinsdag, donderdag en zaterdag sporten wij samen.

Na het sporten is het snel douchen want om 18:40 uur bidden wij het avondgebed en de rozenkrans. Rond 19:15 uur eten wij ons avondeten met de gemeenschap. Om 20:00 uur begint het avondprogramma voor de studenten die op de school verblijven. Zij gaan dan naar de kapel toe (staat op ons terrein) en bidden een avondgebed. Ook houden wij en de broeders een "goede avond praatje". Dit houdt in dat wij kort de leerlingen een levensles meegeven of wij hen wat dingen uitleggen over bepaalde situaties die plaatsvinden. Daarna gaan de leerlingen studeren. Ze maken hun huiswerk dat ze die dag hebben meegekregen of leren voor toetsen. Alix en ik hebben de verantwoordelijkheid om in de avond bij de leerlingen te blijven om hen te helpen met hun huiswerk. Om 21:30 uur eindigt de dag. Alle leerlingen gaan dan naar bed en wij gaan dan ook slapen :).

Dit is grof hoe een gemiddelde missiedag er ongeveer uitziet. Het is vooral zo veel mogelijk tijd doorbrengen met de leerlingen. Wij merken dat wij ontzettend mooie vriendschappen en relaties hebben kunnen opbouwen waar ik erg dankbaar voor ben.

Don Bosco dag

31 januari is de feestdag van de heilige Don Bosco. Dat wordt hier natuurlijk uitbundig gevierd! Weken van tevoren waren de leerlingen al bezig met voorbereidingen, dansen, eten en spellen organiseren. In het begin van de maand werd heel de school opgedeeld in vier groepen met allemaal hun eigen kleur. Elke dag sportten twee kleuren tegen elkaar. De eerste week was het volleybal, daarna voetbal en als einde basketball. Op 31 januari zelf hielden we een grote sportdag "de Don Bosco Olympische Spelen". Wij begonnen de dag met het voorstellen van de vier teams (ik zat in team rood).

In de ochtend deden wij wedstrijpjes in rennen, touwtrekken en gewichtwerpen. Daarna hadden wij een grote BBQ met de hele school!! De dag eindigde met een groot basketball toernooi. Groepen van buiten de school, en andere organisaties, kwamen naar de Don Bosco school toe om tegen elkaar basketball te spelen. Aan het einde van de sportdag werden de winnaars bekend gemaakt en gingen zij met een gouden medaille naar huis.

Verhalen van studenten

Helaas kom ik elke dag nog armoede tegen onder de leerlingen. Het is niet persé iets dat je ziet maar wel iets dat je merkt. Je merkt het in de verhalen die zij mij vertellen, in hun gedrag en in hun emoties. Zo hoor ik helaas vaak verhalen van leerlingen waarbij de ouders zijn gescheiden en de vader een andere vrouw heeft. Met het gevolg dat de vader zijn eerdere gezin in de steek liet. Of moeders die hun baby's bij familieleden achterlieten en zelf naar een ander land verhuizen. Het komt hier vaker voor dat studenten maar één ouder hebben in plaats van twee. Ook overlijden er veel mensen. Ze overlijden aan ziekte, omdat ze geen geld hebben om naar de dokter te gaan, en er zijn heel veel overledenen door motorongelukken.

Eén van de verhalen, die mij raakte, was van een oud-student. Hij komt nog vaak naar de school omdat daar al zijn vrienden zijn. Zo zijn wij ook bevriend geraakt. Op een dag vertelde hij mij vrolijk dat hij zijn broertje weer zou zien en daarom naar zijn moeder zou gaan in een andere provincie. Ik was een beetje verward, want hij had mij eerder verteld dat hij enig kind was. Dus ik vertelde dat ik het niet zo goed begreep. Hij keek me aan en zei "ok, ik ga het jou uitleggen". Mijn biologische moeder is naar de USA verhuisd toen ik acht maanden oud was. Mijn vader is getrouwd met een andere vrouw en heeft zijn familie in Phnom Penh. Ze hebben mij bij mijn tante achtergelaten en zij heeft heel mijn leven voor mij gezorgd. Haar noem ik dan ook "mijn moeder" en mijn "broertje" maar zij zijn eigenlijk mijn neefjes en nichtjes. Ik heb geen contact meer met mijn biologische moeder. Zij stuurt mij alleen soms wat geld en mijn biologische vader zie ik zo'n twee keer in het jaar. Hij vertelde mij dat hij niet beter weet en altijd dankbaar is geweest dat zijn tante voor hem heeft gezorgd en dat dat nu zijn familie is.

Bekijk hier een enthousiast filmpje van Lianne en Alix: <https://youtu.be/Pcz3EYvF2QY>

De gevangenis waar wij Engelse les geven.

Kerst in Phnom Penh met alle Fidesco-vrijwilligers.

Vrienden maken tijdens de Don Bosco sportdag.

Dit gaf mij even een brok in mijn keel. Ik kende deze jongen goed en het deed mij pijn om zijn levensverhaal te horen. Ik kon zo slecht begrijpen waarom een moeder haar zoon zou achterlaten? Maar als ik nu zie wat een slimme jongen het is en hoe sterk hij is, geeft het mij hoop en geruststelling. Hij vertelde mij dat, als hij later kinderen krijgt, hij nooit dezelfde opvoeding en zorg wil geven, zoals hij die heeft genoten.

Geloofsleven

Nu ik de leerlingen steeds meer ken en hun verhalen krijg te horen, hebben wij steeds leukere relaties. Ik had een moment in mijn missie dat ik het lastig vond om het lijden van mijn studenten en nieuwe vrienden te zien. Ik snapte zo weinig van het lijden in het leven, maar ik heb echt mogen leren om voor dit soort momenten te bidden. Ik weet dat ik niet de wereld kan veranderen, maar het voelt goed om de mensen om mij heen lief te hebben. Meer dan bidden en liefhebben kan ik niet doen. En dat hand in hand te mogen doen met God geeft mij de kracht om elke dag weer voor deze missie te kiezen.

Mijn Engelse klas, tweedejaars

Dankjewel!!

Nogmaals wil ik iedereen graag bedanken!! Ik had verwacht dat na paar maanden missie de mensen mij misschien een beetje zouden vergeten, maar nee hoor!! Ik krijg nog steeds zo veel steun en gebed vanuit Nederland. Dit helpt mij heel erg! Het is goed om te weten dat als ik een moment heb waarbij ik het lastig vind om te bidden, andere mensen bijdragen in gebed. Ik wil jullie allemaal bedanken voor de donaties. Ik hoop dat deze brief een positief kijkje is in mijn missie en werkt als dank aan jullie.

Lianne Christ

Hoe kunt u bijdragen?

Lianne is niet alleen op missie, wij dragen haar mee. Elk gebed is belangrijk voor haar missie. Maar een missie kost ook geld. Daarom zijn financiële bijdragen welkom, groot of klein, éénmalig of regelmatig.

Internet

Op onze website vindt u de mogelijkheid om via Ideal of per tikkie rechtstreeks een bijdrage over te maken voor Lianne.

Bank

U kunt uw donatie rechtstreeks overmaken op onze bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Fidesco Nederland, Venlo. Vermeldt u er wel even bij dat het om een gift voor Lianne gaat.

Voor informatie of sponsoring:

Rooseveltlaan 2

www.fidesco.nl

info@fidesco.nl

2215 NX Voorhout

Bankrekening NL53ABNA0566014297

Tel: 0852-731732

t.n.v. Fidesco Nederland, Venlo

